

2632.

Eesti Rahwa Muuseumi

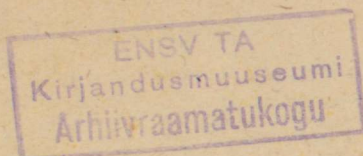
6052

Seitse sokukest,
A. Wette.

Wanemuise
näitelawa
→ TARTUS. →

flant

Am. 280

45397

S e i t s e s o k u k e s t .

Muinasmäng lastele ühes pildis.

Adelheid Wette.

Engelbert Humperdinck'i muusika.

Tõlkinud. A. Simm.

Wanemuise näitelawa

Detsembri kuul 1917.

Tegelased:

Sokuema.

Seitse sokukest.

Hunt.

1817

1817

Waba metsakoht. Keskel kaew. Pahemat kätt
wähe eespool sokukeste laut, mille tagumi-
seks seinaks mäekülg on. Lauda ukse korwal
just mäekülje juures madal pink, mida poosas
warjab. Sokukesed laudas on läbi roowikutest
seina näha. Hunt tuleb tagastpoolt, nonda et
sokukesed teda ei näe.

Sokuema.

Nüüd, lapsed, kuulge, teie ema
 Lääb metsast toitu muretsema.

Te ilusasti mängige,

Uks aga kinni pidage!

Sest wana hunt, see näljane,

Wõib muidu tulla kallale!

Siis kuulge sõna ilusti,

Ma tulen warsti tagasi!

Sokukesed

Ja, ja, sa armas emake!

Me sinu sõna kuuleme!

Sa mine aga julgesti,

Me sisse'i lase kedagi!

Sokuema.

Riiw pange kinni kowasti!

Ma toon teil kostiks midagi!

Hääd terwist siis! Nüüd lähen ma!

Sokukesed

Hääd terwist, ema, sulle ka!

(Sokuema läheb ära, sokukesed hakkawad
laulma).

Laul.

(Muusika nr. I.)

Sokukesed

Targakesed

Peidus nagu hiirekesed!

Wäiksed me,

Emake

Kinni pani lapseksed!

Kui me wähe kaswame,

Kaasa wiib meid emake!

Rõõmsalt siis

Meie wiis

Kôlab mek, mek, mek!

Üks sokuke (teistele).

Oota, ma poksan sind!

Teine sokuke.

Aga siis tunned mind.

Kaitse ka ennast!

Waata mul wennast!

Teised sokukesed (pokseldes).

Hõissa ja hoppadi,

Hüpake, poksige!

Küll on nii lustilik,

Mängida mõnulik!

Touka ja siruta!

Hää on nii mängida!

Mähähähä! Mähähähä!

(Mängivad, hüppavad ja pokslewad).

Hunt (kes aegamööda lähedale

hiilinud, tasa omaette ümiseses).

Laul.

(Muusika nr. 2.)

Küll näljas

Ma väljas

Ju terve päe!

Nüüd wana läinud minema,

Siis nahka panen kõiki ma!

Nad on mul käe!

Huhu! Huhu!

Sest süüa

Ja süüa

On hirmus hää!

Nüüd, sokukesed, hoidke alt,

Sest lugu läheb nobedalt:

Teil kaob pää!

Huhu! Huhu!

(Läheb lauda juurde põrutab ukse pihta ja
hüüab kareda häälega).

Mek, mek, nüüd üks mul awage,

Ju koju jõudnud enake!

Ma teile rõõmu teha woin,

Sest oige palju kaasa toin!

Sokukesed.

Me tunneme sind häälest ju,

Sa wosawillem nurjatu!

Me armsal kallil enaksel

On hääl nii magus, õrn ja hell!

Sa kasi koju, petismekk,

Sest wale on su mek, mek, mek!

Hunt (ära minnes enesele).

Äh, mokas plaanid kawalad!

Need sikud pole rumalad!

Sokukesed.

See himustab küll magust praati?

Me tunneme sind, kelmi taati!

Pilkelaul. Koik.

(Muusika nr. 3.)

Me istume siin lauda sees

Ja naerame sind wõsamees!

Sa kasi koju, petismek,

Sest wale on su mek, mek, mek!

Mähähähä! Mähähähä!

(Hunt tuleb uuesti ja koputab tasa ukse pihta).

Sokukesed.

Wait, kuulge, tasa koputas!

Kas ema wast ju tulemas?

Hunt (peenikese häälega).

Mek, mek, nüüd üks mul awage,

Ju koju jõudnud emake!

Ma teile roomu teha woin,

Sest oige palju kaasa toin!

Sokukesed.

Sa käppa enne ulata,

Et näha wõiks mis karwa ta?

(Hunt näitab oma käppa).

See pole meie emake,

Käpp emal walge, pehmeke!

Sa kasi koju, petismekk,

Sest wale on su mek, mek, mek!

Hunt (pahaselt ära minnes.

ähwardades).

Äh, kuidas nad mind pilkawad!

Noh, wõrku siisgi kukkuwad!

Ma lähen ruttu weskile

Ja ostan jahu omale!

Mõned sokukesed.

Mähähähä, mek, mek, mek!

Säält läheb wana petismekk!

Teised sokukesed.

Ei aita riukad kawalad,
Sest sokud pole rumalad!

Pilkelaul. Kõik.

(Muusika nr. 3 korrata.)

Me istume siin lauda sees
Ja naerame sind wosomees!
Sa kasi koju, petismekk,
Sest wale on su mek, mek, mek!
Mähähähä! Mähähähä!

Hunt (tuleb tagasi, koputab
tasa ja hüüab üsna peenikese häälega).

Mek, mek, nüüd üks nül awage,
Ju koju jõudnud emake!
Ma teile rõõmu teha woin,
Sest õige palju kaasa toin!

Sokukesed.

Sa käppa enne ulata,
Et näha wõiks, mis kärwa ta?

(Hunt näitab oma käppa, mis jahuga
walgeks tehtud).

O, käpp on walge, pehmeke,
See on küll meie emake.
Nüüd rõõmu jälle rohkesti,
Me ema jõudnud tagasi!

(Nad awawad ukse, hunt tungib ruttu sis-
se ja sööb sokukesed ära. Siis taarub ta
raskelt wälja heidab pingi pääle pikali,
katab ennast suure rätikuga kinni ja
hakkab kohe norskama. Lemalt kostab soku-
ema roonus laul).

Sokuema.

Laul.

(Muusika nr. 4.)

Mek, mek, mek!

Sokukesed, mek, mek, mek!
Lapsukesed kodus ootwad,
Emakese pääle lootwad!
Leidsin wärskeid rohukesi,
Aasalt hulka heinakesi,

Käbedasti kokku wõtsin,
 Kiirest koju poole totsin,
 Tulen terve kõornaga
 Teile toitu jagama!
 Kuulsite mu roomsat häält,
 Mis ju kostis aasa päält!
 Mek, mek, mek!
 Sokukesed, nek, nek, nek!

(On ukse juurde jõudnud. Lahtist ust
 nähes hüüab ta ahastades).

Mis näen ma? Siin uks on lahti!
 Kas õnnetus on saanud mahti?
 Mis norskab süäl? Oh taewake!
 See on ju hunt! He waenlane!
 Kui ema väljast toitu tõi,
 Hunt tema lapsed ära soi!
 Mu armsad lapsed leinama
 Nüüd ükski maha jäänud ma!
 (Nutab kibedasti).

HÄÄLÄD hundi kõhust.

Meid aita, arnas emake,
 Me elus kõik weel oleme!

Sokuena.

Mis oli see? SÄÄLT hüütakse:

"Meid aita! Elus oleme!"

Nad elavad! Jah toesti!

Nüüd käärid toon na kärmesti!

(Wõtab käärid, seisab hundi ette ja löi-
 kab selle kõhu lõhki: rätiku varjult
 hüppawad seitse sokukest üksteise järel
 wälja, kaisutawad ja suudlewad ema).

Õoned sokukesed.

Aituma sulle emake!

Teised.

Me wabad jälle oleme!

Sokuena.

Nüüd, lapsed, aga rutake

Ja seitse kiwi otsiga!

Sokukesed (kiwisid tuues).

Siis toome, mis sa käkisid,

Kuid ütle, milleks kiwisid?

Sokuema.

Tal kõhu täidan nendega!
 Nüüd tooge niiti, nõela ka!
 (Õmbleb hundi kõhu ruttu kinni ja
 hüüab).

So! Korras kõik! Nüüd minema!
 Hunt hakkab warsti ärkama.

Hunt (on norskamise jätnud,
 tõuseb raskelt üles, waarub ja ümiseb).

Laul.

(Muusika nr. 5.)

Mis kolksub
 Ja wolksub
 Mul kõhu sees?
 Ma arwasin, et sokuksed,
 On aga suured kiwiksed!
 Ma waene mees!
 Huhu! Huhu!
 Ma waarun
 Ja taarun,
 Mul raske tee!
 Ma kaewu juurde komberdan
 Ja wett säält pääle ammutan,
 Ehk aitab see!
 Huhu! Huhu!

(Waarub weel paar sammu kuni kaewuni
 ja kukkub sinna sisse).

Sokuema (peidust wälja
 tulles).

Sulps! Sää! ongi ta!
 Tulge wantana!

(Kõik jooksewad kaewu juurde ja hüüaw
 alla waadates rõõmsasti).

Sokuksed.

Oi sa wana wõsamait,
 Kõhus sul nüüd kiwiait,
 Kelmiäri küllalt aid,
 Paraja nüüd palga said!

Sokuema.

Tulge, lapsed, laulame
 Rõõmsasti ja tantsime!

Sokukesed.
(Laulavad ja hüppavad rõõmsasti kaewu
üंबर).

Sokukeste koor.
(Muusika nr. 6.)

Mek, mek, mek,

Hunt nüüd, mek,

Uppus kaewu ära, mek!

Hõisake,

Hüpake

Rõõmsalt mek, mek, meeek!

Kollist me nüüd pääsenud,

Wõsawillem kadunud!

Hüpame,

Laulame

Kepsu lüües mek, mek, mek!

Mek, mek, meeek!
